

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobkyně:

Základní škola a mateřská škola Basic Praha, o.p.s.

IČ: 24746819

sídlem Mimoňská 645/2a, 190 00 Praha 9

zastoupené advokátem Mgr. Janem Pavlíkem

sídlem Platněřská 191/2, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

sídlem Karmelitská 5, 118 12 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2021, č. j. MSMT-41778/2020-25

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyně se domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 10. 2021, č. j. MSMT-41778/2020-25 (dále jen „*napadené rozhodnutí*“), kterým byl zamítnut její návrh na určení neplatnosti podané výpovědi veřejnoprávní smlouvy ze dne 12. 2. 2018, č. DOT/61/01/008893/2018, o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019, ve znění dodatku ze dne 23. 8. 2018, a na určení neplatnosti podané výpovědi veřejnoprávní smlouvy ze dne 13. 2. 2018, č. DOT/61/01/008894/2018, o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019, ve znění dodatku ze dne 23. 8. 2020 (dále společně též jen jako „*Smlouvy*“), ze strany Magistrátu hlavního města Prahy (dále jen „*magistrát*“) a na přiznání peněžité částky ve výši 2 821 858 Kč.

II. Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

2. V **prvním žalobním bodu** žalobkyně namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí ohledně právního hodnocení závažnosti porušení Smluv, neboť jak ze strany žalovaného, tak magistrátu, bylo nesprávně shledáno, že jsou pochybení žalobkyně dostatečně závažná pro to, aby zakládala výpovědní důvod dle Smluv. Uvedla, že k žádnému ohrožení zásad ani cílů vzdělávání nemohlo dojít, naopak by k tomu došlo, pokud by žalobkyně svoji činnost přerušila. Ostatně ani správní orgány se nepokusily tvrdit ani odůvodnit, v čem mělo takové ohrožení zásad či cílů vzdělávání spočívat. Stejně tak neexistoval zásadní rozpor s účinky zápisu ve školském rejstříku, když v době doručení výpovědi žalobkyni již více než půl roku probíhalo řízení o změně zápisu ohledně místa poskytování vzdělávání a školských služeb a jediný nesoulad spočíval v jeho neukončení, přičemž zhojení této vady bylo jen otázkou času. Nedošlo ani k ohrožení, tedy ani ke vzniku rizika, že zákonem chráněný zájem bude ohrožen. Argumentace žalovaného je v tomto ohledu na mnoha místech napadeného rozhodnutí zavádějící až zmatečné, kdy žalobkyně mj. zcela jasně prokázala, že prostory v okamžiku doručení výpovědi Smluv byly schváleny příslušnými správními orgány.
3. Dále není vůbec zřejmé, o co žalovaný opírá své tvrzení, že žalobkyně nejméně od ledna 2019 poskytovala vzdělávání a školské služby v rozporu se smyslem a účelem rejstříku škol a školských zařízení, „...aniž by odůvodnil a doložil, co je smyslem a účelem rejstříku škol a školských zařízení a v čem spočívá v dané věci rozpor s nimi“. Argumentace žalovaného, že neaktuálnost adresy místa poskytování školských služeb nepředstavuje bezvýznamný údaj formálního charakteru, je jediným náznakem reakce na argumenty žalobkyně, ovšem přehnaně vyostřeným. Žalobkyně netvrdila, že se jedná o bezvýznamný údaj, pouze tvrdila a tvrdí, že jeho pozdní aktualizace za daných okolností nemohla nijak založit podstatné porušení Smluv odůvodňující jejich výpověď ze strany magistrátu. Lichý pro posouzení dané věci je rovněž argument žalovaného, že postupem žalobkyně bylo znemožněno posouzení souladu s Dlouhodobým záměrem vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy České republiky a příslušného kraje, jak se ostatně ukázalo i vzápětí po doručení výpovědi Smluv žalobkyni schválením změny místa poskytování vzdělávání a školských služeb a

především pokud došlo de facto ke změně v rámci jedné lokality, kterou nemohla být a nebyla nijak dotčena koncepce vzdělávací soustavy v daném místě.

4. Argumentace žalovaného je jednostranně zaměřena k obhajobě závěru, že ze strany žalobkyně došlo k pochybení. Tento závěr však není v dané věci sporný. Úvahy a zejména závěry žalovaného se však odchýlily od skutečného posouzení závažnosti takového porušení, a tedy oprávněnosti a platnosti výpovědi Smluv a od odůvodnění takového posouzení. Pokud žalovaný argumentuje, že je podstatné, aby údaj o místu poskytování vzdělávání a školských služeb byl aktuální s ohledem na možnost plnit kontrolní funkce, pak je tento argument vyvrácen již pouhou skutečností, že kontrola magistrátu v novém místě poskytování školských služeb proběhla a zejména vzhledem k tomu, že žalobkyně místo poskytování školských služeb nijak neskrývala a plnění kontrolních funkcí neznemožňovala. Naopak sama s magistrátem otevřeně komunikovala a změnu místa aktivně řešila.
5. Ve **druhém žalobním bodu** žalobkyně namítala, že žalovaný při svém rozhodování postupoval v rozporu se základními zásadami činnosti správních orgánů dle ustanovení § 2 odst. 1, 3 a 4 a § 4, odst. 3 a 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“). Na straně magistrátu nebyl zájem na dosažení souladu faktické situace se stavem zapsaným ve školském rejstříku, neboť magistrát žalobkyni k tomuto po „zjištění“ nedostatku ani nevyzval k jeho odstranění ve stanovené lhůtě. Tento postup je porušením zásad dobré a poctivé veřejné správy. Žalovaný zcela zjevnou a nepřiměřenou tvrdost postupu magistrátu svým rozhodnutím odmítl odstranit, čímž rozhodnutí zatížil nezákonností mj. pro rozpor s ustanoveními § 2 a § 4 odst. 4 správního řádu.
6. Ve **třetím žalobním bodu** žalobkyně uvedla, že napadené rozhodnutí zakládá nedůvodnou a nezákonnou nerovnost mezi poskytovateli vzdělávání a školských služeb tím, že za pochybení formálního charakteru je udělena sankce ve výši 2 821 858 Kč, jež je ve zcela zjevném rozporu se závažností pochybení žalobkyně. Tato disproportionality představuje svévolný, bezprecedentní a nezákonný zásah veřejné moci do práv žalobkyně jako soukromého poskytovatele vzdělávání a školských služeb. Nelze si představit, že by takto byl sankcionován jiný zřizovatel školy a školského zařízení pro pochybení podobně formálního charakteru. Žalobkyně je přesvědčena, že takový trest je trestem drakonickým, zcela překvapivým, nepřiměřeným a tedy nezákonným, ba dokonce protiústavním.
7. Ve **čtvrtém žalobním bodu** žalobkyně uvedla, že vytýkané výpovědní důvody spočívající v absenci potřebných stanovisek příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a stavebního úřadu v době doručení výpovědi Smluv žalobkyni již neexistovaly, odpadly dokonce již v době sepsání výpovědi Smluv a jejich výpověď tak nemohly odůvodnit.
8. V **pátém žalobním bodu** žalobkyně namítala, že je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, neboť navzdory své obsáhlosti se omezuje pouze na opakování tvrzení, že pozdní provedení změny zápisu ve školském rejstříku je závažným porušením Smluv, aniž by žalovaný odůvodnil, v čem je za daných okolností závažnost porušení Smluv žalobkyni dána. Tento postup je projevem přepjatého formalismu. Žalovaný ve shodě s magistrátem hodnotil jen splnění/nesplnění požadavku na zápis aktuálních údajů ve školském rejstříku v daném okamžiku kontroly aniž by přihlédl ke skutkovým okolnostem a skutečnostem, které mu byly známy z jeho úřední činnosti. U žalobkyně nejde o to, že by se u ní jednalo o systémové selhání, snahu vyhnout se plnění zákonných

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

povinností, nebo jejich ignorování, ale pouze se splnění formálních požadavků časově ne zcela setkalo, protože se žalobkyně dostala do prodlení s vyřízením všech formalit, resp. s doložením fakticky souladného stavu se zákonem a všemi aplikovatelnými předpisy při poskytování vzdělávání a školských služeb, a to z důvodů, které spočívaly zcela mimo sféru jejího vlivu, neboť nemohla ovlivnit délku vyřízení dílčích záležitostí příslušnými úřady. Přerušování její činnosti (výuky), v průběhu školního roku by postihlo především žáky a jejich rodiny a bylo by krajně nezodpovědné a v rozporu se smyslem a účelem mj. i školského zákona a veřejného zájmu spočívajícího ve vzdělávání dětí a v přístupu k němu. Na straně žalobkyně nedošlo ani ke změně v personálním, a tedy odborném zajištění poskytování vzdělávání a školských služeb, nejednalo se o nový subjekt a nové prostory byly k témuž účelu využívány již dříve. Nebyl tedy faktický důvod k obavám, že jsou pro provoz školy a školského zařízení nezpůsobilé.

9. Přepjatý formalismus dokládá i magistrát ve svém vyjádření a žalovaný, pokud pokládá hodnotové rovnítko mezi prvotním zápisem do školského rejstříku a pouhou změnou zápisu již zapsaného subjektu (byť ohledně jediného zapisovaného údaje). V postupu magistrátu ani žalovaného nelze nalézt jakýkoli náhled na individuální okolnosti daného případu. Je přitom zjevné, že nelze přikládat stejnou důležitost porušení povinností poskytovatele, který provozuje školu a školské zařízení zcela bez zápisu do školského rejstříku s porušením povinností zapsaného poskytovatele, který jen nedokázal zápis ve školském rejstříku aktualizovat včas. Rozdíl spočívá zejména ve společenské závažnosti a „nebezpečnosti“ takového jednání, resp. opomenutí. Zatímco pokud by poskytovatel poskytoval vzdělávání a školské služby zcela bez zápisu do školského rejstříku, vypovídalo by to o zcela nepřijatelném nerespektování daných pravidel pro provozování školy a školského zařízení a zřejmě i záměru vyhnout se veřejnoprávnímu dohledu a regulaci, čímž by takový poskytovatel byl zcela zjevně společensky mimořádně nebezpečný, v dané věci se jedná o poskytovatele, který dlouhodobě spolehlivě a na vysoké odborné úrovni vzdělávání a školské služby poskytoval a poskytuje a který pouze pochybil, když nedokázal zajistit včasnou aktualizaci zápisu ve školském rejstříku. Žalobkyně přitom v řízení prokázala, že toto pochybení bylo zcela bez negativních dopadů, jakož i zcela bez rizika pro zákonem chráněné zájmy.
10. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout.
11. K **prvnímu žalobnímu bodu** uvedl, že zjištěné a spolehlivě prokázané pochybení žalobkyně ve vztahu k právním povinnostem, jež pro ni vyplývaly z příslušných ustanovení zákona č. 561/2004 Sb., o předškolním, základním, středním, vyšším odborném a jiném vzdělávání (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*školský zákon*“), bez důvodných pochybností představovalo závažné nedostatky v činnosti žalobkyně, přičemž z míry, v jaké z její strany prokazatelně došlo k porušení relevantních ustanovení školského zákona, má žalovaný za bezpečně prokázané, že tyto nedostatky spočívající v závažném nezákonném jednání svojí intenzitou přesáhly hranici, u níž je jednoznačně namístě hovořit o nedostacích závažného charakteru. Žalovaný nesouhlasil s názorem, že se v daném případě jednalo toliko o pochybení formálního charakteru, a to s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí, kde byl tento názor vyvrácen. V řízení bylo zjištěno, v čem byla za daných okolností dána závažnost porušení právních povinností ze strany žalobkyně, přičemž předmětné skutkové a právní závěry byly v souladu s požadavky uvedenými v § 68 odst. 3 správního řádu řádně odůvodněny, včetně uvedení veškerých

podkladů a důvodů výroků a rovněž rozsáhlého popisu úvah, kterými se žalovaný řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů.

12. K námitce žalobkyně, že nereagoval na její tvrzení o tom, že nemohlo dojít k ohrožení zákonem chráněných zájmů, když bylo předmětné zařízení již před svou rekolaudací schváleno pro provoz mateřské školy, žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí a doplnil, že uvedené tvrzení žalobkyně považuje co do obsahu za zcela absurdní a z hlediska předmětu řízení irelevantní. Jestliže žalobkyně tvrdí, že zařízení na adrese Mimoňská 645/2a, 190 00 Praha 9 – Prosek (dále též jen „zařízení“) dříve fungovalo jako mateřská škola a že v inzerátu realitní agentury bylo uvedeno, že *„budovy dříve sloužily jako školka a lze je pro tyto účely opět pronajmout,“* pak žalovaný shledává tyto argumenty za zcela nepřijatelné. I ze zcela laického hlediska musí být totiž zcela zřejmé, že skutečnost, že uvedené zařízení sloužilo na základě dřívějšího rozhodnutí z roku 1972 po blíže nespecifikovanou dobu jako mateřská škola, v žádném případě nemůže zhojit závažné protiprávní jednání žalobkyně. Upozornil, že bezpečnostní, požární, prostorové a jiné relevantní parametry doznaly bez důvodných pochybností v uplynulých více než čtyřiceti letech podstatných změn. Relevantním pro daný případ je toliko to, zda v okamžiku, kdy je v zařízení poskytováno vzdělávání a školské služby, je pro daný účel toto zařízení aprobováno jako způsobilé z hledisek vyplývajících z platné a účinné právní úpravy, a to výhradně prostřednictvím pravomocného a účinného rozhodnutí o zápisu daného místa do rejstříku škol a školských zařízení. Žalovaný považuje za irelevantní rovněž argumentaci žalobkyně, která spekuluje o významu slova „činnost“ ve vztahu k institutu „závažného nedostatku v činnosti subjektu“. Žalovaný má za to, že jestliže žalobkyně prokazatelně poskytovala vzdělávání a školské služby v místě, které nebylo řádně (tj. pravomocně a účinně) zapsáno v rejstříku škol a školských zařízení, lze toto závažné protiprávní jednání zcela jistě subsumovat pod sousloví „činnost subjektu“ a jako takové zcela jistě označit za závažný nedostatek v její činnosti.
13. Žalovaný nesouhlasil též s tvrzením žalobkyně, že je *„zcela zjevné, že k žádnému ohrožení zásad ani cílů vzdělávání nemohlo dojít“*, respektive *„nedošlo ani k ohrožení, tedy ani ke vzniku rizika, že zákonem chráněný zájem bude porušen“*. Žalovaný považuje s ohledem na okolnosti případu a veškeré podklady napadeného rozhodnutí za nanejvýš pravděpodobné, že k protiprávnímu poskytování vzdělávání a školských služeb závažného charakteru docházelo po výrazně delší dobu, než tvrdí žalobkyně, přičemž minimálně po část této doby byla na předmětném místě činnost žalobkyně realizována zcela bez existence příslušných stavebních, požárních a hygienických stanovisek, a po celou rozhodnou dobu bez příslušného pravomocného a účinného správního rozhodnutí vzešlého z řádně a pravomocně ukončeného řízení o zápisu změn do rejstříku škol a školských zařízení, které by z hlediska stavebního, požárního, hygienického a z dalších relevantních hledisek ve veřejném zájmu najisto aprobovalo, že zařízení vyhovuje s ohledem na zamýšlený způsob využití na úseku poskytování vzdělávání a školských služeb. Závažné protiprávní jednání žalobkyně vedlo k existenci ohrožení, přičemž není podmínkou, aby nastal negativní následek, neboť samotné riziko je dostatečně závažným porušením právních povinností žalobkyně.
14. Žalovaný shledává rozpor mezi faktickou činností žalobkyně a pravomocným a účinným zápisem v rejstříku škol a školských zařízení za zcela zásadní. Skutečnost, že o změně předmětného zápisu v rejstříku škol a školských zařízení v rozhodné době probíhalo řízení, které však nebylo pravomocně ukončeno, považuje pro daný případ za zcela

irelevantní, neboť předmětné řízení též vůbec nemuselo vyústit v pravomocný a účinný zápis v rejstříku škol a školských zařízení, na který neexistuje právní nárok. Hovořit v dané souvislosti o „otázce času“, jak činí žalobkyně, tak shledává žalovaný za zcela nepřipadné.

15. Žalovaný dále odmítl tvrzení žalobkyně, že je argumentace uvedená v napadeném rozhodnutí zavádějící, až zmatečná. Žalobkyně zcela zjevně neporozuměla zcela srozumitelné a konzistentní argumentaci. Skutečnost, že žalobkyně v některý okamžik trvajících závažného protiprávního stavu již disponovala některými stanovisky, je v řešené právní věci zcela irelevantní, neboť existence takových stanovisek bez současné existence pravomocného a účinného správního rozhodnutí vzešlého z řádně zakončeného řízení o zápisu změn do rejstříku škol a školských zařízení nemá žádný význam ve vztahu k povinnostem, jež pro žalobkyni vyplývají z příslušných právních předpisů a vůči kterým svým závažným protiprávním jednáním neprojevila žádného ohledu. Připomněl také, že se v daném případě co do jednání žalobkyně nejednalo o jakousi „pozdní aktualizaci“, ale o dlouhodobé flagrantní ignorování důležitých zákonných povinností, jež se na ni vztahovaly. Za zcela irelevantní považuje žalovaný v této souvislosti námitku, že bylo *ex post* vyhověno žádosti žalobkyně o zápis změny místa poskytování vzdělávání a školských služeb, která je však z hlediska posuzování intenzity (závažnosti) jejího protiprávního jednání bezpředmětná, a dále tvrzení, že ke změně došlo „*de facto*“ v rámci „jedné lokality“. Žalobkyně přitom zcela účelově ignoruje například významnou okolnost, že v důsledku jejího závažného protiprávního jednání došlo k přesunu poskytování vzdělávání a školských služeb dokonce mezi jednotlivými školskými správními obvody.
16. Pro úplnost žalovaný doplnil, že je sice pravdou, že žalobkyně změnu místa poskytování vzdělávání a školských služeb „*aktivně řešila*“, když podala příslušnou žádost k rejstříkovým orgánům, pokud však v rozporu s údaji zapsanými v rejstříku škol a školských zařízení současně na daném místě protiprávně poskytovala vzdělávání a školské služby, nemůže daná okolnost dle mínění žalovaného jakýmkoliv způsobem zhojit závažnost jejího nezákonného jednání.
17. **Ke druhému žalobnímu bodu** žalovaný odkázal na bod 107 napadeného rozhodnutí s tím, že v daném případě neexistovala žalobkyní tvrzená povinnost zasílat výzvu k nápravě závadného stavu, magistrát tak nemohl pochybit.
18. **Ke třetímu žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že srovnání žalobkyně je v řešené věci zcela irelevantní, neboť jejím předmětem jsou příslušné veřejnoprávní smlouvy, jejichž prostřednictvím jsou na základě příslušných právních předpisů přidělovány finanční prostředky z veřejných rozpočtů subjektům, které v tomto ohledu svých zákonných povinností dostaly. Pro řešenou věc je podstatné, že se žalobkyně domáhá vyslovení neplatnosti podaných výpovědí příslušných veřejnoprávních smluv a zaplacení částky odpovídající nevyplacené dotaci, přitom však bylo prokázáno, že vznesený nárok není důvodný, neboť se žalobkyně dopustila závažného protiprávního jednání, jež vypovídá o jejím zcela nepřijatelném nerespektování zákonných a kontraktačních povinností. Žalovaný má za to, že ohrožení školským zákonem chráněných zájmů bylo v řízení, jež předcházelo vydání napadeného rozhodnutí, bez důvodných pochybností prokázáno a bylo též plnohodnotně prokázáno, že nárok, jehož se žalobkyně domáhala, nebyl důvodný. Žalovaný považuje za jen stěží uvěřitelné, že by žalobkyně, která si musela být plně vědoma svého závažného protiprávního jednání, netušila, že toto její jednání pro ni může případně mít negativní právní a ekonomické konsekvence. Setrval proto na závěru,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

že následek spočívající ve vypovězení předmětných veřejnoprávních smluv byl zcela adekvátní závažnému nezákonnému jednání žalobkyně. Totéž platí ohledně tvrzené nerovnosti mezi poskytovateli vzdělávání a školských služeb.

19. **Ke čtvrtému žalobnímu bodu** žalovaný uvedl, že výpovědní důvod, kterým bylo nezákonné jednání závažného charakteru, u žalobkyně v žádném případě neodpadl, ani nebyl zhojen. S ohledem na znění školského zákona platí, že právnická osoba může poskytovat vzdělávání a školské služby výhradně v souladu s pravomocným a účinným zápisem v rejstříku škol a školských zařízení, přičemž pro okolnosti předestřené žalobkyní zákonodárce nezakotvil byť ani náznakem jakoukoliv relevantní výjimku. Žalovaný, který rozhodoval spor z veřejnoprávní smlouvy na základě vyjádření a podkladů účastníků řízení, setrval na závěru, že ze strany žalobkyně došlo k nezákonnému jednání závažného charakteru, které v žádném případě nepožívá jakékoliv právní ochrany.
20. Ve vztahu **k pátému žalobnímu bodu** žalovaný odmítl tvrzení o faktickém převzetí argumentace magistrátu a o zatížení napadeného rozhodnutí totožnými vadami, které spatřuje žalobkyně v postupu magistrátu. Žalovaný shledal postup magistrátu i svůj vlastní při vydání napadeného rozhodnutí zcela správným a zákonným, přičemž se domnívá, že pokud by soud aproboval jednání žalobkyně jako jednání nemající charakter závažného protiprávního jednání, vytvořil by se nebezpečný precedens způsobitý zásadním způsobem oslabit význam rejstříku škol a školských zařízení.
21. Jestliže pak žalobkyně tvrdí, že se splnění formálních požadavků „časově ne zcela setkalo“, považuje toto žalovaný za právně zcela irrelevantní, což platí i o námitce žalobkyně, že nemohla „ovlivnit délku vyřízení dílčích záležitostí příslušnými úřady“. Žalovaný má jednoznačně za to, že to byla jen a pouze žalobkyně, kdo zcela o své svobodné vůli rozhodl o tom, že svým závažným protiprávním jednáním zapříčiní zásadní rozpor mezi právním a faktickým stavem ve vztahu k údajům zapsaným v rejstříku škol a školských zařízení, a pro ni nepříznivé následky způsobené tímto závažným protiprávním jednáním, kterého se mohla v plném rozsahu vyvarovat a jehož charakteru si bez důvodných pochybností musela být plně vědom, tudíž musí unést.
22. K tvrzení žalobkyně, že nemohla přerušit činnost, žalovaný uvedl, že žalobkyni nic nebránilo do okamžiku, kdy by měla k dispozici pravomocné a účinné rozhodnutí o zápisu změn údajů v rejstříku škol a školských zařízení, vykonávat svoji činnost v souladu s dosavadními takto zapsanými údaji. Argumentaci o přerušení výuky a dopadech tohoto kroku na žáky a jejich rodiny tak žalovaný shledává za nepřípadnou. Totéž platí ohledně argumentace o absenci změny v oblasti personálního a odborného zajištění vzdělávání, neboť pokud by byla z hlediska záměru zákonodárce relevantní toliko tato oblast, neobsahoval by školský zákon rovněž úpravu místa poskytování vzdělávání a školských služeb. Žalobkyně pak zcela opomíjí skutečnost, že „jediným zapisovaným údajem“ je údaj o místu poskytování vzdělávání a školských služeb, tedy údaj, který v žádném případě nemá pouze formální charakter, jak se snaží argumentovat.

III.

Posouzení žaloby

23. Městský soud v Praze ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí i řízení, které mu předcházelo,

v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán, přitom vycházel ze skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí podle § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“). Vady napadeného rozhodnutí, ke kterým by byl povinen přihlídnout z moci úřední, soud u napadeného rozhodnutí neshledal.

24. Na základě prokázaného skutkového stavu věci dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
25. Soud se nejprve zabýval žalobkyní tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí (**pátý žalobní bod**). Pokud by takováto námitka byla důvodná, bránila by uvedená vada věcnému posouzení napadeného rozhodnutí.
26. Soud připomíná, že nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008, č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2003, č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003, č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003, č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994, č. j. 6 A 63/93-22).
27. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
28. S ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí magistrátu (výpovědi Smluv) i napadené rozhodnutí posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí magistrátu tak mohl zhojit žalovaný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013, č. j. 6 Ads 134/2012-47).

29. Napadené rozhodnutí i rozhodnutí magistrátu posoudil soud optikou výše uvedené judikatury a dospěl k závěru, že rozhodnutí nepřezkoumatelná nejsou. Z jejich odůvodnění je zřejmé, z jakého skutkového stavu správní orgány vyšly, jak vyhodnotily pro věc rozhodné skutkové okolnosti a jak je následně právně posoudily. Rozhodnutí jsou řádně odůvodněna a jsou plně srozumitelná.
30. Soud nepřisvědčil ani tvrzené nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí z důvodu, že se v něm měl žalovaný omezit pouze na opakování tvrzení, že pozdní provedení zápisu zařízení do školského rejstříku je závažným porušením Smluv, aniž by odůvodnil, v čem je za daných okolností závažnost porušení dána. Napadené rozhodnutí obsahuje úvahy žalovaného ve vztahu k žalobkyni, které jsou individualizovány ke zjištěným pochybením a je zcela srozumitelně vysvětleno jednak v čem pochybení žalobkyně spočívalo, jednak je vyložena jeho závažnost. Soud v této věci shledal úvahu žalovaného o dopadu absence zápisu zařízení v rejstříku škol a školských zařízení ve spojení s dalším jednáním žalobkyně za zcela dostatečnou. Z rozhodnutí orgánů obou stupňů je tak nepochybně zřejmé, na základě jakých skutečností bylo ve věci žalobkyně rozhodnuto. Napadené rozhodnutí pak obsahuje veškeré náležitosti stanovené § 68 odst. 2 správního řádu. V napadeném rozhodnutí je navíc doloženo z jakých důvodů se jedná o spor z veřejnoprávních smluv podle § 159 a násl. správního řádu, proč je k posouzení sporu příslušný žalovaný, a jsou zcela srozumitelně vyloženy argumenty žalobkyně i magistrátu, stejně jako je vypsána relevantní právní úprava a doložené podklady.
31. Žalobní námitka není důvodná.
32. Soud poznamenává, že se při posuzování důvodnosti žalobního bodu týkajícího se namítané nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí nezabýval žalobkyní uváděnými vedlejšími skutečnostmi, tj. že se se splnění formálních požadavků pro zápis „*časově ne zcela setkalo*“, že žalobkyně nemohla ovlivnit délku vyřízení své žádosti příslušnými správními orgány, tvrzeným rizikem přerušení či ukončení činnosti žalobkyně, tvrzené absenci změny v oblasti personálního a odborného zajištění vzdělávání ze strany žalobkyně v průběhu správního řízení, či skutečností, že zařízení v minulosti bylo již jako školské zařízení využíváno. Tyto skutečnosti nejsou pro posouzení přezkoumatelnosti správního rozhodnutí nijak relevantní. Potenciální negativní dopady správního rozhodnutí do právních vztahů adresáta důvodem nepřezkoumatelnosti nejsou. Žalobkyně sama ostatně ani to, jaký je vztah mezi uvedenými skutečnostmi a tvrzenou nepřezkoumatelností napadeného rozhodnutí, blíže neuvedla.
33. Dále soud přistoupil k vypořádání **prvního žalobního bodu**. V něm žalobkyně namítala nezákonnost napadeného rozhodnutí ohledně právního hodnocení závažnosti porušení smlouvy, protože bylo nesprávně shledáno, že pochybení žalobkyně jsou dostatečně závažná pro to, aby zakládala výpovědní důvod dle Smluv.
34. Této námitce soud nepřisvědčil.
35. Pro projednávanou věc je podstatné, že žalobkyně a magistrát uzavřeli dne 12. 2. 2018 smlouvu o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019 a dne 13. 2. 2018 smlouvu o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019.
36. Magistrát se smlouvou o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019 zavázal poskytnout žalobkyni dotaci na školní rok 2018/2019: a) na činnosti výchovně vzdělávací, a to u mateřské školy na celkový nejvyšší povolený počet 10 dětí, žáků a studentů (se stanoveným

procentním podílem z normativu 60 %), u základní školy na celkový nejvyšší povolený počet 50 dětí, žáků a studentů na obor 79-01-C/01 Základní škola (se stanoveným procentním podílem z normativu 60 %), u školní družiny na celkový nejvyšší povolený počet 28 dětí, žáků a studentů (se stanoveným procentním podílem z normativu 60 %) a u příplatků na individuální integraci dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami podle počtu individuálně integrovaných; b) a dále na činnost stravovací, a to u školní jídelny – výdejny na nejvyšší povolený počet 54 stravovaných dětí, žáků a studentů (se stanoveným procentním podílem z normativu 60 %).

37. Magistrát se dále smlouvou o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019 zavázal poskytnout žalobkyni zvýšenou dotaci na školní rok 2018/2019 a to: a) na činnosti výchovně vzdělávací, a to u mateřské školy na celkový nejvyšší povolený počet 10 dětí, žáků a studentů (se stanoveným procentním podílem z normativu 40 %), u základní školy na celkový nejvyšší povolený počet 50 dětí, žáků a studentů na obor 79-01-C/01 Základní škola (se stanoveným procentním podílem z normativu 40 %), u školní družiny na celkový nejvyšší povolený počet 28 dětí, žáků a studentů (se stanoveným procentním podílem z normativu 40 %) a u příplatků na individuální integraci dětí, žáků a studentů se speciálními vzdělávacími potřebami podle počtu individuálně integrovaných; b) a dále na činnost stravovací, a to u školní jídelny – výdejny na nejvyšší povolený počet 54 stravovaných dětí, žáků a studentů (se stanoveným procentním podílem z normativu 40 %).
38. Žalobkyně je právnickou osobou vykonávající činnost mateřské školy, základní školy, školní družiny a školní jídelny – výdejny, jež byly v rozhodné době, tj. v období do 1. 9. 2019, kdy nastaly účinky předvídané pravomocným rozhodnutím ministerstva ze dne 27. 5. 2019, č. j. M SMT-33871/2018-11, a pravomocným rozhodnutím ministerstva ze dne 29. 5. 2019, č. j. MSMT-33871/2018-13, zapsány ve školském rejstříku, a to s místem poskytovaného vzdělávání a školských služeb na adrese Na Bendovce 307/2, 181 00 Praha 8 (v případě činnosti mateřské školy a školní jídelny – výdejny) a na adrese Petra Bezruče 887/41, 182 00 Praha 8 (v případě činnosti základní školy, školní družiny a školní jídelny – výdejny).
39. Žalobkyně v přecházejícím řízení uvedla (a tuto skutečnost ani dále nerozporovala), že v roce 2019 přesunula veškerou jí poskytovanou činnost do zařízení na adrese Mimoňská 645/2a, 190 00 Praha 9, které dříve fungovalo jako mateřská škola, což doložila inzerátem realitní agentury, v němž je uvedeno, že *„budovy dříve sloužily jako školka a lze je pro tyto účely opět pronajmout“*, a rozhodnutím Odboru výstavby Obvodního národního výboru v Praze 9 o povolení k uvedení stavby do trvalého provozu (užívání) ze dne 3. 2. 1972, č. j. 1368/72/Van-výst/Sm. Dne 16. 4. 2019 proběhlo na adrese zařízení šetření provedené magistrátem, prostřednictvím kterého byly zjištěny nedostatky na straně žalobkyně ohledně zápisu do rejstříku škol a školských zařízení, jež byly zaznamenány v záznamu z šetření pod č. j. MHMP 706138/2019 (dále jen *„záznam z šetření“*). Ze záznamu z šetření vyplynulo, že se na místě nachází reklamní poutač žalobkyně a budova na dané adrese vypadá jako školské zařízení v provozu. Šetření bylo uzavřeno s tím, že se jedná o závažné nedostatky v činnosti žalobkyně, tím, že nedošlo k zápisu adresy zařízení do rejstříku škol a školských zařízení, a též tím, že docházelo k poskytování vzdělávání a školských služeb v zařízení bez příslušných závazných stanovisek orgánu veřejného zdraví a bez kolaudačního souhlasu stavebního úřadu.
40. Žalobkyně namítala, že ke dni provedeného šetření již naprostá většina potřebných stanovisek vydána byla a poslední dokument, jímž byl kolaudační souhlas stavebního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

úřadu, byl vydán následujícího dne, 17. 4. 2019, Úřadem městské části Praha 9, č. j. MCP09/015245/2019/OVÚR/Tům, ve znění vyrozumění ze dne 23. 4. 2019, č. j. MCP09/019944/2019/OVÚR/Tům (dále jen „kolaudační souhlas ze dne 17. 4. 2019“). Dále uvedla, že jí způsobené porušení zákonné povinnosti zjištěné šetřením magistrátu nedosáhlo dostatečné intenzity a nebylo tudíž závažné, neboť nebylo v rozporu se zásadami či cíli vzdělávání a ani nemělo vliv na bezpečnost a ochranu zdraví žáků a dalších osob při vzdělávání. Žalobkyně doplnila, že v den podání výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019 a výpovědi smlouvy o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019 již disponovala vedle kolaudačního souhlasu ze dne 17. 4. 2019 rovněž všemi potřebnými závaznými stanovisky příslušných orgánů ochrany veřejného zdraví k poskytování vzdělávání a školských služeb základní a mateřské školy, školní družiny a školní jídelny – výdejny na adrese zařízení. Nadto ohledně těchto prostor existovala původní nezbytná stanoviska k poskytování vzdělávání a školských služeb mateřské školy, které na zařízení kladou vyšší požadavky, než tomu je v případě zařízení určeného k poskytování vzdělávání a školských služeb základní a mateřské školy. Žalobkyně měla též za to, že zjištěné nedostatky svou závažností nepřevyšují zájem na kontinuálním poskytování vzdělávání a školských služeb dětem a žákům.

41. V dané právní věci jde o posouzení veřejnoprávní smlouvy uzavřené podle zákona č. 306/1999 Sb., o poskytování dotací soukromým školám, předškolním a školským zařízením, v rozhodném znění (dále jen „zákon o poskytování dotací“). Veřejnoprávní smlouvy uzavřené v režimu tohoto právního předpisu představují veřejnoprávní smlouvy subordinačního typu ve smyslu § 161 správního řádu.
42. Podle § 162 odst. 4 školského zákona „*poskytuje dotaci právnickým osobám vykonávajícím činnost škol a školských zařízení, které nejsou zřizovány státem, krajem, obcí, svazkem obcí nebo registrovanou církví nebo náboženskou společností, které bylo přiznáno oprávnění k výkonu zvláštního práva zřizovat církevní školy, krajský úřad. Tuto dotaci poskytuje krajský úřad v rozsahu a za podmínek stanovených zákonem o poskytování dotací a v souladu se zásadami stanovenými ministerstvem podle ustanovení § 170 písm. b) školského zákona.*“
43. Podle § 142 odst. 1 školského zákona platí, že „*účinností zápisu školy a školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení vzniká právnické osobě, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení, právo poskytovat vzdělávání a školské služby a právo vydávat doklady o vzdělání stanovené tímto zákonem, a to v rozsahu tohoto zápisu.*“
44. Podle § 142 odst. 2 školského zákona „*účinností zápisu školy a školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení vzniká právnické osobě, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení, nárok na přidělování finančních prostředků ze státního rozpočtu nebo z rozpočtu územního samosprávného celku za podmínek stanovených tímto zákonem, a to v rozsahu tohoto zápisu.*“
45. Soud souhlasí se závěrem žalovaného v napadeném rozhodnutí, že § 142 školského zákona vymezuje smysl a účel rejstříku škol a školských zařízení, kterým je jednak vedení úplného registru všech škol a školských zařízení včetně veškerých relevantních údajů, jež jednotlivě i v souhrnu mají odpovídat skutečnosti, tj. faktickému stavu, a současně zajištění nutných garancí pro poskytování vzdělávání a školských služeb jakožto veřejné služby v potřebném rozsahu a v adekvátní kvalitě. Smyslu a účelu rejstříku škol a školských zařízení pak v plném rozsahu odpovídá úplný zákaz vykonávat činnost školy či školského zařízení v případě, že nedošlo k zápisu takové konkrétní školy nebo školského zařízení pro danou

právníckou osobu do rejstříku škol a školských zařízení, respektive úplný zákaz vykonávat činnost školy či školského zařízení mimo rozsah tohoto zápisu, tedy v rozporu s jedním či vícero údaji zapsanými v rejstříku škol a školských zařízení, nejde-li o údaje, které jsou podle zákona do rejstříku škol a školských zařízení zapisovány na základě žádosti podané až do 30 dnů poté, co k jejich změně fakticky došlo.

46. Uvedený závěr žalovaného podporuje též komentářová literatura k § 142 odst. 1 a 2 školského zákona, z níž vyplývají pro projednávanou věc níže uvedené skutečnosti.
47. Základní účinek spojený se zápisem školy nebo školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení, je ten, že účinností tohoto zápisu vzniká právnické osobě, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení právo poskytovat vzdělávání a školské služby a právo vydávat doklady o vzdělání stanovené tímto zákonem, a to v rozsahu tohoto zápisu. Tato práva svědčí vždy pouze té právnické osobě, která vykonává činnost dané školy nebo školského zařízení, tedy té, která je zapsána u dané školy nebo školského zařízení v rejstříku škol a školských zařízení podle § 144 odst. 1 písm. c) školského zákona. Tato práva vznikají až dnem účinnosti zápisu školy nebo školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení, tedy skutečně až den, ke kterému toto rozhodnutí nabude účinnosti, tj. začne v praxi způsobovat s ním spojené právní účinky. Den účinnosti zápisu školy nebo školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení se uvádí přímo v rozhodnutí příslušného orgánu, který vede rejstřík škol a školských zařízení v dané věci. Účinností zápisu školy a školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení vzniká příslušné právnické osobě především právo poskytovat vzdělávání a školské služby, a to v rozsahu tohoto zápisu.
48. Konkrétně to tedy znamená, že právnická osoba může poskytovat vzdělávání pouze v tom druhu školy, popřípadě v tom oboru vzdělání a formě vzdělávání výslovně zapsaných v rejstříku škol a školských zařízení, a to pouze takovému počtu dětí, žáků a studentů, který je jako nejvyšší povolený zapsán v rejstříku škol a školských zařízení, a to pouze v místech, kde se uskutečňuje vzdělávání, výslovně zapsaných v rejstříku škol a školských zařízení. Uvedené lze obdobně vztáhnout i na poskytování školských služeb ve školském zařízení s tím, že tam je rozhodující nejenom druh školského zařízení, ale také jeho typ upravený příslušným prováděcím právním předpisem, a zapsaný v rejstříku škol a školských zařízení.
49. Dalším účinkem spojeným s účinností zápisu školy a školského zařízení do rejstříku škol a školských zařízení je vznik nároku právnické osoby, která vykonává činnost školy nebo školského zařízení, na přidělování finančních prostředků ze státního rozpočtu nebo z rozpočtu územního samosprávného celku za podmínek stanovených školským zákonem, a to v rozsahu tohoto zápisu (viz Komentář k § 142 školského zákona, In: Katzová, P., *Školský zákon: Komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, stav k 1. 4. 2009).
50. Pro projednávanou věc je tak stěžejní, že právo poskytovat vzdělávání a školské služby vzniká teprve (a nikoliv dříve) účinností zápisu do rejstříku škol a školských zařízení. Není tak podstatné, kdy byla žádost o zápis změn v údajích vedených v rejstříku škol a školských zařízení žalobkyní podána. Žalovaný tak nepochybil, pokud přisvědčil názoru magistrátu, že pokud žalobkyně poskytovala vzdělávání a školské služby na adrese Mimoňská 645/2a, 190 00 Praha 9, tj. v rozporu s tehdejší zápisem v rejstříku škol a školských zařízení, jedná se o její pochybení. V případě žalobkyně navíc bylo možno postupovat podle § 146 odst. 2 školského zákona, dle kterého: „[o]rgán, který vede rejstřík

škol a školských zařízení, může ve výjimečných případech hodných zvláštního zřetele prominout zmeškání termínu pro předložení žádosti uvedeného v odstavci 1 nebo rozhodnout o dřívější účinnosti zápisu školy nebo školského zařízení do rejstříku.“ Žalobkyně však uvedené možnosti nevyužila.

51. Co do posouzení závažnosti porušení povinnosti žalobkyně vzaly správní orgány za rozhodné znění čl. V odst. 1 a 3 smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019, stejně jako čl. V smlouvy o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019, jejichž obsah se nelišil.
52. Čl. V smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019 v odst. 1 stanoví, že *„zjistí-li v průběhu školního roku Česká školní inspekce, MHMP nebo jiný kontrolní orgán závažné nedostatky v činnosti subjektu, může být smlouva ukončena, a to dohodou, zrušením, výpovědí nebo okamžitým odstoupením od smlouvy“*. V odst. 3 poté stanoví, že *„výpověď musí být písemná a nemusí v ní být uveden důvod výpovědi. Výpovědní lhůta činí 1 měsíc a začíná běžet dnem jejího doručení druhé smluvní straně. Zmaří-li smluvní strana vědomě doručení zápisu, uplatní se § 24 správního řádu“*.
53. Závažné nedostatky, jež jsou důvodem výpovědi smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019, vymezil magistrát v písemnosti ze dne 18. 4. 2019, č. j. MHMP 704594/2019, jako *„nedostatky, které nejsou pouze drobným porušením právních předpisů, nýbrž porušení těchto právních předpisů je natolik závažné, že mohou ohrozit zásady či cíle vzdělávání, anebo mohou mít vliv na bezpečnost a ochranu zdraví dětí a žáků při vzdělávání, popř. se může jednat o nedostatky, kdy je právo právnické osoby poskytovat vzdělávání a školské služby v zásadním rozporu s účinky zápisu (změny zápisu) do rejstříku škol a školských zařízení“*. Ve zjištěném jednání žalobkyně shledal magistrát závažné porušení právních předpisů, zejména pak ustanovení § 142, ustanovení § 144 odst. 1 písm. g) a ustanovení § 149 školského zákona, neboť ze strany žalobkyně došlo k porušení smyslu a účelu rejstříku škol a školských zařízení, když žádost o změnu v údajích vedených v rejstříku škol a školských zařízení spočívající ve změně údaje o místu poskytování vzdělávání a školských služeb s účinností od 1. 9. 2019 podala dne 27. 9. 2018, avšak v době, kdy o této žádosti nebylo dosud rozhodnuto a kdy ani nedisponovala všemi potřebnými doklady nutnými pro případné kladné vyřízení této žádosti, prokazatelně již nejméně od ledna roku 2019 vykonávala činnost na adrese v rejstříku škol a školských zařízení neuvedené, tj. na adrese zařízení. Magistrát dále uvedl, že shledal v jednání žalobkyně rovněž závažné porušení ustanovení § 82 odst. 2 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví, ve znění pozdějších předpisů (dále jen *„zákon o ochraně veřejného zdraví“*), neboť vykonávala činnost v rozporu se zápisem v rejstříku škol a školských zařízení a tím (mimo jiné) bez potřebných stanovisek příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a stavebního úřadu, ze kterých by vyplývalo, že příslušné prostory na adrese zařízení, lze z věcného hlediska užívat pro daný účel, včetně skutečnosti, zda jsou v souladu s ustanovením § 7 zákona o ochraně veřejného zdraví a prováděcích předpisů ze strany navrhovatele splněny hygienické a stavební požadavky na prostory a provoz v místě skutečně poskytovaného vzdělávání a školských služeb. Porušení právních předpisů žalobkyně dosáhlo takové intenzity, že naplnilo právní pojem *„zjištění závažných nedostatků v činnosti subjektu“* uvedený ve smlouvě o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019, neboť toto porušení právních předpisů mohlo mít vliv na bezpečnost a ochranu zdraví dětí a žáků při vzdělávání a dále i na samotné právo navrhovatele poskytovat vzdělávání a školské služby mimo účinky zápisu (změny zápisu) do rejstříku škol a školských zařízení, kdy tyto případné změny zápisu by zjevně nebyly pouze formálního charakteru.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

54. Závažné nedostatky, jež jsou důvodem výpovědi smlouvy o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019, vymezil magistrát v písemnosti ze dne 18. 4. 2019, č. j. MHMP 704626/2019. Jednalo se o tytéž důvody, na základě týchž zjištění, s odkazem na tytéž ustanovení právních předpisů a též s odkazem na obsahově totožná a stejně označená ustanovení smlouvy o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019 (tj. ustanovení čl. V odst. 1 a odst. 3) jako tomu bylo u smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019.
55. S uvedenými důvody se žalovaný v napadeném rozhodnutí zcela ztotožnil a v bodu 102 nadto připomněl, že *„jde zcela proti smyslu a účelu rejstříku škol a školských zařízení, pokud ze strany příslušného subjektu dojde k faktické změně místa, kde se uskutečňuje vzdělávání nebo školské služby, aniž by předtím byla tato změna pravomocně a účinně promítnuta do rejstříku škol a školských zařízení. Takový postup představuje dle názoru ministerstva nezákonné jednání závažného charakteru, které je v konečném důsledku způsobilé zásadním způsobem ohrozit zásady a cíle vzdělávání, jakož i bezpečnost a zdraví dětí, žáků a studentů, a jako takové je tudíž zákonem zcela zapovězeno a není mu poskytována právní ochrana.“*
56. Posouzení závažnosti porušení protiprávního jednání žalobkyně tak napadené rozhodnutí, resp. mu předcházející výpovědi veřejnoprávních smluv, obsahuje, a důvody, proč se ze strany žalobkyně nejednalo toliko o bagatelní porušení podmínek Smluv, byly správními orgány jasně a určitě vymezeny a zdůvodněny. Právní hodnocení závažnosti protiprávního jednání žalobkyně ze strany správních orgánů obou stupňů tak plně obстоjí.
57. Soud rovněž přisvědčil žalovanému v tom, že údaj o místě, kde se realizuje činnost dané školy či školského zařízení, nepředstavuje bezvýznamný údaj formálního charakteru, jak se domnívá žalobkyně, a zapsání jeho změny není pouhým formálním úkonem. Takové formální pojetí zápisu z relevantních ustanovení školského zákona (zejména jeho § 142) nevyplývá.
58. Skutečnost, že došlo k porušení zákonné povinnosti zápisu místa výkonu činnosti do veřejného rejstříku na straně žalobkyně ani nijak nezlehčuje, že si v rozhodné době již obstarávala (a v některých případech již obstarala) příslušné listiny vydávané orgány veřejné správy jakožto povinné náležitosti žádosti o zápis příslušné změny v rejstříku škol a školských zařízení. I pokud žalobkyně tyto podklady měla, nic to nemění na závěru, že doposud nebyla účinná změna místa výkonu činnosti. Na závěr o pochybení žalobkyně nemá vliv ani to, že v místě, kam přenesla výkon své činnosti, již bylo v minulosti jiné školské zařízení provozováno, či že pro období školního roku 2019/2020 byly posléze mezi žalobkyní a magistrátem opětovně uzavřeny příslušné veřejnoprávní smlouvy.
59. K tomu soud považuje za podstatné připomenout, že žalobkyně své pochybení ani nepopírala, sporovala však závažnost porušení zákonných povinností. V situaci, kdy došlo k jasnému a prokázanému porušení zákona, přičemž z registrační povinnosti pro případ žalobkyně není školským zákonem připuštěna výjimka (ve smyslu možného „předčasného užívání“ zařízení) však nelze subjektivním závěrům o bagatelnosti či formálnosti pochybení žalobkyně přisvědčit.
60. Žalovaný pak zcela jasně uvedl, v čem spočívalo protiprávní jednání žalobkyně, které bylo příčinou odstoupení magistrátu od Smluv, v bodech 84 až 106 napadeného rozhodnutí. Argumentaci tam uvedenou shledal soud srozumitelnou, logicky zdůvodněnou a koherentní. Je přitom stěžejní, že již sama skutečnost, že ze strany žalobkyně docházelo v průběhu školního roku 2018/2019 k realizaci činnosti škol a školských zařízení a k poskytování vzdělávání a školských služeb na adrese zařízení, v rozporu s údaji vedenými

v rejstříku škol a školských zařízení ohledně místa, kde se uskutečňuje vzdělávání nebo školské služby, a bez příslušného pravomocného a účinného rozhodnutí, jež by z hlediska stavebního a hygienického najisto aprobovalo, bylo v rozporu se Smlouvami a naplňovalo důvod jejich vypovězení ze strany magistrátu podle čl. V odst. 1. Úkolem žalovaného v tomto kontextu bylo posoudit, zda skutečně byly naplněny podmínky, pro které mohl magistrát od Smluv ustoupit, nikoliv obšírně vypořádávat každou, byť obecnější, námitku žalobkyně (jako je kupř. její aktivita v řízení). Žalovaný názor magistrátu potvrdil, přičemž vyložil, z jakých důvodů dal magistrátu za pravdu a jaké podklady pro něj byly při posouzení stěžejní. V tomto smyslu tak zcela dostal požadavkům na řešení sporů z veřejnoprávních smluv podle § 141 správního řádu.

61. Žalobní námitka není důvodná.
62. Soud nepřisvědčil ani související námitce žalobkyně uvedené ve **čtvrtém žalobním bodu**, že vytýkané výpovědní důvody spočívající v absenci potřebných stanovisek příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a stavebního úřadu v době doručení výpovědi Smluv žalobkyni již neexistovaly.
63. Žalobkyně se mylí, pokud se domnívá, že pouhým opatřením stanovisek správních orgánů (resp. kolaudačního souhlasu) svůj postup v rozporu se Smlouvami a školským zákonem zhojila. Stále totiž trvala situace, za které provozovala školské zařízení na místě, které nebylo zapsáno v rejstříku škol a školských zařízení, tedy v rozporu s § 142 odst. 1 školského zákona. Samotné obstarání podkladů k možnému budoucímu vyhovění její žádosti o zápis změny místa výkonu činnosti k závěru o absenci výpovědních důvodů dle Smluv nepostačuje.
64. Důvodným soud neshledal ani **druhý žalobní bod** týkající se namítané absence předchozí výzvy k odstranění závažných nedostatků v dodatečně stanovené lhůtě ze strany magistrátu, příp. žalovaného.
65. O této odvolací námitce rozhodl žalovaný v bodu 107 napadeného rozhodnutí, přičemž soud neshledal důvod se od závěrů v tomto bodě uvedených odchýlit.
66. Pro úplnost soud shrnuje, že na věc zcela dopadá § 166 odst. 2 správního řádu týkající se výpovědi veřejnoprávní smlouvy, který předchází upozornění smluvních stran či lhůtu k odstranění nedostatků nevyžaduje. Tento závěr zastává též komentářová literatura, podle které „[s] ohledem na to, že výpověď je jednostranný právní úkon jedné smluvní strany, platí právní názor, že není potřeba ani souhlas nadřízeného správního orgánu, ani součinnost ostatních smluvních stran. Podmínky podání výpovědi z veřejnoprávní smlouvy by mohl posoudit příslušný správní orgán až ve sporném řízení podle § 141 spr. řádu“ (Komentář k § 166 odst. 2 správního řádu, In: Fiala, Z. a kol., *Správní řád. Praktický komentář*, Wolters Kluwer: ASPI, stav k 1. 5. 2020).
67. Stejná úprava ohledně podmínek pro podání výpovědi byla v projednávané věci obsažena též v čl. V odst. 3 smlouvy o poskytnutí dotace na školní rok 2018/2019, respektive smlouvy o zvýšení dotace na školní rok 2018/2019, a to včetně dohodnuté délky trvání výpovědní lhůty. Výzvu k nápravě závadného stavu se stanovením dodatečné lhůty tak magistrát, resp. žalovaný, žalobkyni povinen zasílat nebyl. Proto nemohlo absencí uvedeného postupu ze strany správních orgánů v řízení ani dojít k porušení základních zásad správního řízení uvedených v § 2 odst. 1, 3 a 4 a § 4, odst. 3 a 4 správního řádu, neboť správní orgány jednaly zcela v souladu s platnou právní úpravou.

68. Žalobkyně navíc kromě obecných odkazů na výše uvedená ustanovení správního řádu nic bližšího ke způsobu jejich porušení neuvedla, přičemž soudu nepřísluší za ni žalobní argumentaci dotvářet. Takový postup by popíral uplatnění dispoziční zásady ve správním soudnictví a zasahoval by do principu rovnosti účastníků řízení (čl. 96 odst. 1 Ústavy, čl. 37 odst. 3 Listiny základních práv a svobod, § 36 odst. 1 s. ř. s.; k tomu viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 2. 2021, č. j. 9 As 213/2020-60, či ze dne 18. 7. 2013, č. j. 9 Afs 35/2012-42).
69. Soud neshledal důvodnou ani **třetí žalobní námitku**, podle níž napadené rozhodnutí zakládá nedůvodnou a nezákonnou nerovnost mezi poskytovateli vzdělávání a školských služeb. Takováto úvaha žalobkyně je v kontextu projednávané věci zcela lichá. Předmětem řízení je přezkum výpovědi předmětných veřejnoprávních smluv ze strany žalovaného podle § 159 a násl. správního řádu. Stěžejní pro situaci žalobkyně je pak podmínka účinnosti zápisu skutečnosti (místa činnosti) do rejstříku škol a školských zařízení podle § 142 odst. 2 školského zákona, kterou nesplnila.
70. Za této situace tak žalobkyni nevznikl nárok na přidělování finančních prostředků z veřejných rozpočtů v rozsahu zápisu podle § 142 odst. 2 školského zákona.
71. Žalobkyně se domáhá vyslovení neplatnosti podaných výpovědí příslušných veřejnoprávních smluv a zaplacení částky odpovídající nevyplacené dotace, přitom však v předmětném řízení bylo prokázáno, že vznesený nárok není důvodný, neboť se dopustila závažného protiprávního jednání. Při existenci závažného protiprávního jednání žalobkyně, kterým byla splněna podmínka pro výpověď Smluv, je zároveň dán též legitimní důvod pro úhradu částky ve výši 2 821 858 Kč odpovídající dotaci ze státního rozpočtu na školní rok 2018/2019, kterou by žalobkyně při splnění zákonných podmínek zápisu místa výkonu činnosti z veřejných rozpočtů obdržela. Při naplnění uvedených předpokladů tak o nedůvodné a nezákonné nerovnosti mezi poskytovateli vzdělávání a školských služeb vůbec nelze hovořit.
72. Výše odvodu pak byla stanovena plně v souladu se zákonem. Neuplatní se ani institut moderece. Je tomu tak proto, že částka 2 821 858 Kč nepředstavuje správní trest, nýbrž vrácení plnění z veřejného rozpočtu, na který žalobkyně ztratila nárok porušením podmínek veřejnoprávních smluv, které byly z toho důvodu poskytovatelem předmětných finančních prostředků platně vypovězeny.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

73. Na základě shora uvedeného soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
74. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl plný úspěch žalovaný, kterému v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžných činností nevznikly. Soud proto rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů tohoto řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 5. září 2023

JUDr. Slavomír Novák v.r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.